

[Aksel Larsen.]

esse, hvis en repræsentant for mit parti kan komme med i dette udvalg, og dette henstiller jeg til de øvrige partiers overvejelse. Hvis de øvrige partier vil være med på denne tanke, at den højtærede justitsminister skal gennemgå denne sag med et folketingsudvalg og overfor dette redegøre for, på hvilket grundlag de hidtidige beslutninger i sagen er truffet, kan det være, vi kan nå til enighed om, hvad vi så videre skal gøre ved det. Hvis man ikke vil tilslutte sig denne tanke — men jeg fremsætter som sagt ikke noget forslag, fordi jeg først vil vide, hvad de øvrige partier mener om det —, bliver jeg nødt til at opretholde mit fremsatte forslag om overgang til næste sag på dagsordenen.

Må jeg til slut komme med et par bemærkninger til den højtærede justitsminister. Han siger nu, at eftersom hans forgænger har afsluttet sagen, kan den ikke uden videre genoptages. Jeg indser ikke, hvad der forhindrer dens genoptagelse. Jeg kende masser af andre sager, som har været henlagt ikke en, men to gange af anklagemyndigheden og alligevel er blevet genoptaget, ikke blot til efterforskning, men til forundersøgelse, tiltale og fremme til dom, også værnemagersager. Hvis der foreligger skellig grund til at antage — og det synes jeg man kan være enig med mig i at der gør —, at denne sag er blevet behandlet på forkert og utilfredsstillende måde, bør efterforskningen naturligvis genoptages.

Ministeren siger, at den eneste mulige fremgangsmåde er undersøgelse af alle priserne. Jeg har allerede citeret, hvad professor Hurwitz mener. Han er enig med mig i, at det er revisionsudvalget for tyske betalinger slet ikke kompetent til. Hvis sagen kommer til prisdirektoratet, hvad jeg går ud fra, er det heller ikke kompetent til at undersøge alle forhold; det kan kun kigge på regninger og tal, og det er i hvert fald slet ikke kompetent til at tage stilling til dette med værnemagtsarbejderne på Bornholm eller til den utidige fremskyndelse af værnemagtsarbejderne i Jylland. Her siges det, at det er der jo taget stilling til, og det har man frafaldet. Javel, men det, det drejer sig om, er, hvorvidt det var berettiget at frafalde det. Det er det, jeg anfægter. Den højtærede justitsminister kender udmærket godt forholdet med W.T.K.s forsøg på at få værnemagtsarbejder på Bornholm til en fantastisk høj pris, hvilket ville have kostet den danske statskasse dyrt, og det er fastslået, at man kan blive straffet for forsøg

på værnemageri. Den højtærede justitsminister ved også udmærket vel, at firmaet på ganske utidig vis har fremskyndet sine værnemagtsarbejder i Jylland. Skulle ministeren være i tvivl, må denne tvivl være bortvejret efter det materiale, jeg mundtlig har forelagt ham her i dag. Det ligger, som jeg har sagt, uden for et hvilket som helst revisionsudvalgs kompetence. Det hører under en politimyndigheds kompetence, og derfor er en politimæssig efterforskning det eneste rigtige i denne sag.

Endelig er der spørgsmålet om, hvorvidt det er justitsministeriet eller rigsadvokaten, der har besluttet, at firmaet skulle betale. Jeg får nu oplyst, hvad jeg ikke var klar over efter den første redegørelse, at det ikke var justitsministeriet, der havde besluttet dette, men det var rigsadvokaten alene, og der gik omtrent et år, før justitsministeren blev klar over dette og ændrede det. Men det må dog indrømmes, at det er betænkeligt, at der skal gå så lang tid, før man opdager det, for i denne mellemtid var der jo blevet kolossalt røre om det mærkværdige forhold, at man lod et firma på forhånd betale udgifterne til efterforskningen, og at man efter at have besluttet at standse efterforskningen og ikke fremme sagen, sagde: firmaet skal alligevel betale. Det har vakt et så kolossalt røre, at justitsministeriet simpelthen har været nødt til at røre ved sagen. Det er altsammen noget, som yderligere understreger, at der i denne sag er så mange punkter, som må undersøges, så et friskere og hurtigere initiativ, end vi hidtil har set fra den højtærede justitsministers side, er påkrævet.

Jeg er ikke klar over, om den højtærede justitsminister, som så mange andre hævder, har givet løfte om også at tage sig af revisor Bøytler. Jeg ville være meget glad for, om den højtærede justitsminister ville give et utvetydigt løfte om at undersøge disse forhold og i givet fald, hvis der er det belastende materiale, som synes at forefindes, at drage de fornødne konsekvenser.

Samtidig ville jeg være glad, hvis jeg kunne få en udtalelse af justitsministeren om, hvad han vil gøre i tilfældet rigsadvokat Pihl. Det forekommer mig, at rigsadvokatens optræden i denne sag er yderst angribelig, og at en undersøgelse af hans forhold i hvert fald er nødvendig for, at vi kan tage stilling til, om der skal foretages noget yderligere.

Formanden: Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har ordet for en kort bemærkning.